

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/114/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7213011483
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zoltán Szalay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7213011483.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Zoltána Szalaya a sudcov JUDr. Evžena Kelija a JUDr. Mareka Dudíka, v trestnej veci obžalovaného A. W., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr.zák., prerokoval na verejnom zasadnutí 4. februára 2015 odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 18.9.2014, sp.zn. 6T/117/2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/ Tr.por. z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Rozhodujúc vo veci sám podľa § 322 ods. 3 Tr.por obžalovaný A. W., nar. X.X.XXXX v G. sa uznáva za vinného prečinom poškodzovania cudzej veci vo forme spolupáchateľstva podľa § 20, § 246 ods. 1 Tr.zák. a zločinom lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 8.5.2012 v čase od 14.00 hod. do 14.50 hod. v G. na ul. D. č. XX, po predchádzajúcej dohode s ml. F. Š., nar. XX.X.XXXX, nastriekali na stenu obytného bloku sprejom zlatistej farby texty: MAŤKA.M“ o rozmere 20 x 100 cm, „Šarki“ o rozmere 60 x 120 cm, „Pala“ o rozmere 50 x 90 cm a symbol srdca o rozmere 30 x 30 cm, čím Spoločenstvu vlastníkov bytov na ul. D. č. XX v G. spôsobili škodu vo výške 180,- €,

2/ v Košiciach na H. Z. dňa 6.3.2013 v čase okolo 20.21 hod. v električke č. X počas jazdy medzi zastávkami N. a Z. A., pod vplyvom alkoholu pristúpil k maloletému poškodenému F. G., nar. XX.X.XXXX s tým, že sa ho opýtal koľko je hodín a či nemá mobil. Keď mu poškodený povedal, že nemá, prehľadal mu rukou vrecká nohavíc, spýtal sa ho prečo klame a vyzval ho, aby mobil vydal. F. G.. vybral mobilný telefón zn. Sony Ericson Xperia - U, IMEI: XXX XXX XXX XXX XXX, lebo sa poškodeného bál a povedal obžalovanému, koľko je hodín. Na to obžalovaný A. W. zvýšeným hlasom prikázal poškodenému, aby mobil dal a vulgárne sa mu vyhrážal, že mu ublíži, keď tak neurobí. Následne vytrhol F. G.. mobilný telefón z ruky, ktorý si vložil do vrecka svojej vetrovky a od poškodeného odišiel,

t e d a

1/ spoločným konaním poškodil cudziu vec tým, že ju postriekal farbou,
2/ proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci, a tohto činu s dopustil na chránenej osobe.

Za to sa odsudzuje podľa § 188 ods. 2, § 42 ods. 1, § 39 ods. 2 písm. c) Tr.zák. na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 72 (sedemdesiatdva) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr.zák. súd zaraďuje obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. súd zrušuje rozsudok Okresného súdu Košice II sp.zn. 5 T 89/2013 zo dňa 13.2.2014 vo výroku o treste, ktorým bol obžalovanému A. W. podľa § 364 ods. 1, § 42 ods. 1 Tr.zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov, ktorého výkon podľa § 49 ods. 1 písm.

a), § 50 ods. 1 Tr.zák. podmienienečne odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov a podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Košice II sp.zn. 5 T 50/2013 zo dňa 19.6.2013, ktorým bol obžalovanému pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr.zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov, výkon ktorého bol podmienienečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov,

ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Podľa § 73 ods. 1, § 39 ods. 2 písm. c) Tr.zák. súd ukladá obžalovanému aj ochrannú protidrogovú liečbu ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný A. W. uznaný vinným prečinom poškodzovania cudzej veci i vo forme spolupáchateľstva podľa § 20, § 246 ods. 1 Tr.zák. a zločinom lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 8.5.2012 v čase od 14.00 hod. do 14.50 hod. v G. na ul. D. č. XX, po predchádzajúcej dohode s ml. F. Š., nar. XX.X.XXXX, nastriekali na stenu obytného bloku sprejom zlatistej farby texty: MAŤKA.M“ o rozmere 20 x 100 cm, „Šarki“ o rozmere 60 x 120 cm, „Pala“ o rozmere 50 x 90 cm a symbol srdca o rozmere 30 x 30 cm, čím Spoločenstvu vlastníkov bytov na ul. D. č. XX v G. spôsobili škodu vo výške 180,- €,

2/ v G. na H. Z. dňa 6.3.2013 v čase okolo 20.21 hod. v električke č. X počas jazdy medzi zastávkami N. a Z. A., pod vplyvom alkoholu pristúpil k maloletému poškodenému F. G., nar. XX.X.XXXX s tým, že sa ho opýtal koľko je hodín a či nemá mobil. Keď mu poškodený povedal, že nemá, prehľadal mu rukou vrecká nohavíc, spýtal sa ho prečo klame a vyzval ho, aby mobil vydal. F. G. vybral mobilný telefón zn. Sony Ericson Xperia - U, IMEI: XXX XXX XXX XXX XXX, lebo sa poškodeného bál a povedal obžalovanému, koľko je hodín. Na to obžalovaný A. W. zvýšeným hlasom prikázal poškodenému, aby mobil dal a vulgárne sa mu vyhrážal, že mu ublíži, keď tak neurobí. Následne vytrhol F. G. mobilný telefón z ruky, ktorý si vložil do vrecka svojej vetrovky a od poškodeného odišiel,

Za to mu bol uložený podľa § 188 ods. 2 Tr.zák., s použitím § 42 ods. 1 Tr.zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 96 (deväťdesiatšesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr.zák. ho súd zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. súd zrušil výrok o treste uložený obžalovanému A. W. rozsudkom Okresného súdu Košice II sp.zn. 5 T 89/2013 zo dňa 13.2.2014, ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku, bezprostredne po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku podala odvolanie za obžalovaného jeho obhajkyňa proti výroku o vine aj proti výroku o treste.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní na krajskom súde dňa 4. februára 2015 obhajkyňa obžalovaného v jeho mene prehlásila, že modifikuje odvolací petít v tom smere, že odvolanie podáva hlavne čo sa týka výroku o treste. Svoje odvolanie odôvodnila tým, že poukázala na osobné pomery obžalovaného s tým, že pri ukladaní trestu nebolo rešpektované ustanovenie § 34 Tr.zák. Tvrdil, že pobyt v ústave na výkon trestu v období formovania jeho osobnosti nebude mať na neho priaznivý vplyv, práve naopak, od dlhoročných páchatelov a recidivistov možno čakať iba negatívny vplyv na jeho vývoj. Súd pri ukladaní súhrnného trestu nezohľadnil závažnosť môjho protiprávneho konania, jeho následky a tiež nezisťoval dôsledne jeho osobnostný vývin do času spáchania skutku. Svojím protiprávnym konaním nikomu neublížil, nespôsobil žiadnu škodu, konania sa dopustil vo veku 19 rokov, pod vplyvom opilosti a duševnej poruchy. Mal za to, že súd mal citlivejšie pristupovať k vyhodnocovaniu dôkazov právnej kvalifikácie skutku, že pri § 188 ods. 1, 2 Tr.zák. stanovil zákonodarca tak prísnu trestnú sadzbu,

ktorá nedostatočne umožňuje súdu zohľadňovať osobitosti prípadu, dostatočne odlišovať trestanie napr. ozbrojeného prepadnutia banky, napr. v skutku, ktorý sa jemu kladie za vinu.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu konanom o odvolaní obhajkyňa mimo vyššie uvedeného poukázala na závery psychiatrov, ktorí uviedli, že sa predmetných skutkov mal dopustiť v stave zmenšenej príčetnosti, čo by podľa názoru obhajoby mohlo byť dôvodom na mimoriadne zníženie trestu.

Na základe včas podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por. a zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že súd prvého stupňa v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v ust. § 2 Tr.por., najmä zásady zákonného procesu - § 2 ods. 7, práva na obhajobu - § 2 ods. 9, voľného hodnotenia dôkazov - § 2 ods. 12, rovnosti strán - kontradiktórnosti - § 2 ods. 14 Tr.por. Odvolací súd teda konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

Okresný súd po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní, vyhodnotení a posúdení skutkového stavu ustálil vo výroku o vine svojho rozsudku priebeh skutkového deja zodpovedajúci všetkým vykonaným dôkazom. Výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria úplne ucelenú reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých možno vyvodiť bezpečný záver, že obžalovaný spáchal skutky tak, ako tieto sú uvedené vo výrokovej časti rozsudku súdu prvého stupňa.

Formálnej chyby sa okresný súd dopustil vo výroku rozhodnutia v tom smere, že neuviedol, že obžalovaný v bode 2/ proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci, pričom sa tohto činu dopustil na chránenej osobe (ods. 2 písm. d) príslušného ustanovenia Tr.zák.).

Právna kvalifikácia súdených skutkov uvedená v napadnutom rozsudku aj podľa názoru krajského súdu zodpovedá správnym úvahám súdu prvého stupňa v tomto smere, a všetkým zákonným predpokladom na posúdenie prejednávanych skutkov práve podľa vyššie citovaných zákonných ustanovení.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd stručne, jasne a zrozumiteľne a presvedčivo vysvetlil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny. Odôvodnenie rozsudku teda učinil súd prvého stupňa v súlade s ustanovením § 168 Tr.por.

Závery okresného súdu prezentované vo výrokovej časti rozsudku týkajúce sa výroku o vine a vysvetlenie týchto záverov v odôvodnení napadnutého rozsudku, si v celom rozsahu krajský súd osvojil, a preto v zásade na odôvodnenie rozsudku prvého stupňa odkazuje.

V tomto smere zrejme došlo k prehodnoteniu stanoviska obžalovaného, pokiaľ došlo na verejnom zasadnutí krajského súdu k prehláseniu obžalovaného, že odvolanie smeruje hlavne čo do výroku o treste napadnutého prvostupňového rozsudku.

Súd prvého stupňa však pochybil vo výroku o treste, keď obžalovanému uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 96 mesiacov, t.j. trest v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby pre trestný čin lúpeže podľa § 188 ods. 2 Tr.zák., kde je ustanovená trestná sadzba odňatia slobody na 7 rokov až 12 rokov a neskúmal možnosť mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody.

Podľa § 39 ods. 2 písm. c) Tr.por. súd môže znížiť pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatela, ktorý spáchal trestný čin v stave zmenšenej príčetnosti, a súd má za to, že vzhľadom na zdravotný stav páchatela by bolo možné za súčasného uloženia ochranného liečenia dosiahnuť ochranu spoločnosti aj trestom kratšieho trvania, pričom nie je viazaný obmedzeniami

uvedenými v ods. 3 a zároveň uloží ochranné liečenie. Po preskúmaní spisového materiálu krajský súd dospel k záveru, že v predmetnej veci podľa záverov znalcov z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie, a to Doc. MUDr. L. W., PhD; MUDr. O. O., MUDr. O. G. a MUDr. G. T., ktorí na hlavnom pojednávaní dospeli k zhodnému záveru, ktorý prezentovali Doc. MUDr. L. W. Phd. a MUDr. O. O., že u obžalovaného A. W. bola diagnostikovaná

- 1/ porucha osobnosti ADHD v dospelosti a to hyperaktívno - impulzívny typ;
- 2/ porucha vývoja osobnosti a
- 3/ užívanie canabisu (marihuany).

Podľa záverov znalcov ovládacia schopnosť obžalovaného v čase spáchania trestného činu bola zmenšená z pohľadu poruchy ADHD. Vychádzajúc z terminológie trestného práva bola ovládacia schopnosť zmenšená, nie však podstatnou mierou. Rozpoznávacie schopnosti obžalovaného neboli pozmenené, obžalovaný bol schopný rozpoznať protiprávnosť svojho konania. Podľa vyjadrení znalcov na hlavnom pojednávaní, z psychiatrického hľadiska je možné zabrániť, aby sa obžalovaný z titulu svojej duševnej poruchy nedopúšťal impulzívnych a agresívnych prípadov do takej miery, aby nepáchal trestnú činnosť. Znalci odporúčali, aby sa obžalovaný zúčastňoval na psychiatrickej liečbe ambulantnou formou. K veci treba poznamenať, že znalkyne MUDr. O. G. a MUDr. G. T. uznali argumenty prezentované v záveroch predchádzajúco citovaných znalcov, že ovládacia schopnosť obžalovaného bola zmenšená vplyvom poruchy osobnosti ADHD v dospelosti a nie pod vplyvom návykových látok ako tvrdili znalkyne MUDr. O. G. a MUDr. G. T..

Pri určení výmery trestu prípadne jeho mimoriadneho zníženia krajský súd musí vytknúť okresnému súdu, že neprihliadol aj na celkový osobnostný vývin obžalovaného, jeho doterajší život. Vyrastal bez biologických rodičov, síce v serióznom prostredí adopcie, avšak neskôr túto domácnosť opustil potom, ako sa jeho adoptívnym rodičom narodili biologicky - vlastné deti. Nemožno vyvrátiť tvrdenie obžalovaného, že túto domácnosť, kde sa cítil dobre a bezpečne opustil kvôli tomu, že bola obava zo strany adoptívnych rodičov, žeby eventuálne mohol mať zlý vplyv na svojich nevlastných súrodencov. Je zistiteľné, že obžalovaný začal trestnú činnosť páchať práve potom, ako opustil rodinu manželov C., ktorí ho adoptovali.

Z týchto dôvodov preto krajský súd vzhľadom na vyššie uvedené formálne pochybenie vo výroku o vine zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu, sám vo veci rozhodol rozsudkom tak, že pri nezmenenom skutkovom stave doplňujúc skutkovú vetu výrokovej časti rozsudku uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody za použitia § 42 ods. 1, § 39 ods. 2 písm. c) Tr.zák. v trvaní 72 mesiacov, t.j. trest v nižšej výmere, než mu bol uložený prvostupňovým súdom (zníženie trestu o 2 roky) za súčasného zrušenia výroku o treste rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 13.2.2014, sp.zn. 5T/89/2013, ako aj rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 19.6.2013 sp.zn. 5 T 50/2013, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad. K takému postupu krajský súd viedli okolnosti uvádzané vyššie v odôvodnení tohto rozsudku, s tým, že krajský súd vychádzal zo záveru, že obžalovaný sa trestného činu dopustil v stave zmenšenej pričetnosti. Podľa názoru krajského súdu k takémuto záveru súd môže dôjsť nielen v prípade podstatného zmenšenia ovládacích, resp. rozpoznávacích schopností obžalovaného, ale aj jednoduchšej formy zmenšenia týchto psychických vlastností jednotlivých páchatelov. Uložený trest odňatia slobody považuje v tejto výmere krajský súd za potrebný a primeraný tak z hľadiska individuálnej, ako i generálnej prevencie s tým, že obligatórne obžalovanému uložil podľa § 73 ods. 1, § 39 ods. 2 písm. c) Tr.zák. aj ochranné liečenie vo forme ochranného protidrogového liečenia ambulantnou formou tak, ako to doporučili znalci z odboru zdravotníctva a farmácie - odvetvie psychiatria (č.l. 56).

Obžalovaného krajský súd pre uložený výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. a) Tr.zák.).

Z týchto dôvodov preto krajský súd o odvolaní obžalovaného rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.